

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Disputatio Theologica De Poenitentia Infantum Qua
Occasione Oraculi, Joel. II, 16. ...**

**Chladni, Martin
Schroeder, Johann**

Vitembergae, 1719

VD18 11653507

§. XVII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130424](#)

VII. *Fructus Baptismi*, qui est renovatio Spiritus S. ad cuius actus speciales etiam pertinet operatio poenitentiae subinde repetendæ & peragendæ. Unde LUTHERVS in Catechesi majori p. 550. *Resipsentia aut poenitentia nihil aliud est, quam regressus quidam & redditus ad Baptismum, ut illud iterum petatur & exerceatur, quod ante quidem incepit & tamen negligentia intermissum.* Nil itaque facilis Spiritui S. quam vires in regeneratione datas etiam in infantibus ulterius augere & poenitentiam novam largiri.

§. XVII. Si qua igitur supersint dubia, haud difficerunt tollentur. Nam si dicatur I. *infantes ideo saltem congregatos fuisse, ut vagitu suo DEV M iratum leniant,* revera tribuitur vagitu, quod operationi Spiritus S. tribendum erat, DEVS enim non movetur vagitu, sed poenitentia vera. Quod II. dicitur, *per parvulos adductos etiam adultos eo magis ad preces fundendas incitari*, non tollit in illis poenitentiam, sed firmius potius eam ponit, sola enim præsentia parum facit incitamenti, sed plus affert impedimenti orantibus. Quando III. dicitur *agnitionem peccati & dolorem in infantes non cadere, vereor, ne operatio Spiritus S. in infantibus nimium coarctetur & restringatur, quid enim facilis quam dolorem perinde ac fiduciam, agnitionem peccati perinde quam agnitionem Christi operari?* Etsi IV. objiciatur, *infantes neque dextram neque sinistram nosse:* absolute illud non esse capiendum facile quilibet videt, alioqui enim etiam omni notitia naturali & salvifica destituerentur infantes, quod tamen alter se habet. Quando V. dicitur: *Peccatum non per poenitentiam, sed per baptismum, expiari, recte tribuitur Baptismo remissio peccatorum, non tamen excludi possunt actus gratiae Spiritus S. applicatorii reliqui.* Si dubium

D

sit,

fit, VI. an Scriptura jubeat *Infantes metuere*, facile illud tollitur per universalitatem prædicationis ad omnes homines, a quorum numero cur excludi debeant infantes, causa non est, unde probari nequit saltem, & cum exclusione horum, ad adultos dirigi; neque sequitur VII. *frustra prædicari verbum, si infantes hortationes ad paenitentiam non percipient*, efficacia enim verbi & operatio Spiritus S. quoad modum nos latet, cum vis illa sit interna & abscondita. *Hebr. IV, 12.*

§. XVIII. Sublatis his dubiis, quotquot memini extantiora occurrisse, hoc præterea notandum puto, quod supra adducti Theologi nostratis ecclesiæ præstantissimi, uti quidem prima videntur fronde, inter se non revera pugnant, unde conciliari inter se possunt. Qui enim negant, *infantibus competere paenitentiam*, procul dubio intelligunt tum *activam*, tum *passivam* cum *actu quodam reflexo*, tam *intellectus*, quam *voluntatis*, minime vero negant *operationem Spiritus S. producentem vel contritionem, vel contritionis*, qua est in adultis aliquod *analogon*, tum in ipso baptismo & per baptismum, tum post baptismum. Huc tendit procul docio mens B. AFFELMANNI quando de hac materia loquitur: *Aretio quidam ex Orthodoxis ad stipulari, quidam refragari videri possent. Nos Orthodoxos Theologos conciliare conabimur: Aretiu autem sententiam ex augustinis Scriptura tabulis refutabimus p. 805.* Illam vero mentem ipsis sedisse, ex mediis terminis appareat non obscure, quibus thesin suam probare intendunt. Et idem re vera volunt, quando *conversionem non omnem, sed propriissime dictam, infantibus denegant*, hoc est per omnia talēm, qualis exercetur a Spiritu S. in adultis, quibus verbum legis & Evangelii primum prædicatum est, quo recte percepto & ad mentem revocato voluntaria confessione prius edita